

Zpravodaj
20–10–23

Porota letos zasedá ve složení: Martina Longinová – tajemnice, Jaroslava Čajková, Libor Vacek – předseda, Lucia Vráblicová, David Kroča, Aleš Vrzák (horní řada). Matej Čertík – náhradník, Nina Martinková, Renata Jurčová (dolní řada).

Matouš Zimčík

Mrazivý pohled do 500 let starého zrcadla

připravil
Jiří Jurečka

Je to ostuda, ale Petra Hrušku jsem objevil teprve nedávno. Nechci nosit sovy do Atén, a tedy ani Hrušku na MFP (mnozí účastníci ho určitě znají daleko lépe než já). Letos pro mě ale byla objevem roku jeho nedávno vydaná sbírka, která se těm dřívějším docela výrazně vymyká. Dokonce až tak, že je více epická než lyrická.

Dne 8. září 1522 dorazila po vyčerpávající tříleté plavbě do španělské Sevilly „poslední zbídačená loď velké Magalhãesovy flotily / přetížená hřebíčkem, / osmnácti muži / a zprávou, / že Země nemá okraje, a tedy spočinutí“. O průběhu památné Magalhãesovy plavby vypráví deník, který na palubě psal šlechtic a dobrodruh Antonio Pigafetta. Tímto deníkem se Petr Hruška inspiroval a vyslal svou fantazii na fiktivní objevnou výpravu v Magalhãesových stopách. A to, co se po

cestě děje, není moc hezkou vizitkou ani pro současné lidstvo. „Uvědomil jsem si, že za těch pět set let se z toho podstatného nezměnilo téměř nic. Jsme pořád stejní. Když si přečtete Pigafettovu zprávu, začnou se vám připomínat současné události. Vlastně tam trochu spatříte svou tvář,“ vysvětlil Petr Hruška název, který pro svou sbírku zvolil: *Spatřil jsem svou tvář*.

Dny nezačínaly a nekončily,
beztvaré se hroutily jeden do druhého.
Šetřili jsme vodou, pohyby a slovy.
Nejvíce vysilovaly hádky o směr plavby.

Naše lodě tíží
titěrné kuličky pepře,
dělostřelecké koule,
co se za bouřek samy
vydávají na cestu podpalubím,
hedvábí na ženské šaty
už teď nasáklé představami mužů,
láhve brandy
svítící budoucím horkem.
Z roztrženého pytle s dopisy
se sype bílé ticho.

Odpoledne jsme vystoupili
na podivném ostrově.
Všechno se nás týkalo.
Nevěděli jsme si rady a nepotřebovali ji.
Nic nás neposlouchalo,
nebylo propojeno smyslem
a procházelo kolem.
Poprvé jsem měl pocit,
že svět nelze objevit.

V alegorické sbírce Hruška zaujal perspektivu autora deníku, který objevuje cizí země a národy, ale postupně také sám sebe. A nedozvídá se o sobě nic hezkého. A my s ním, jak procházíme tímto alegorickým obrazem cesty životem, zjišťujeme, že je to vlastně i o nás. „Člověk zůstává bytostí úzkostnou, nejistou, někdy zbabělou, zlou, xenofobní a násilnickou. Po přečtení Hruškovy sbírky je čtenáři jasné, že je pro nás vždy snazší kšeftovat, drancovat a povyšovat se nad jiné než pomyslně pohlédnout do vlastní tváře a přijmout svůj nezkreslený obraz,“ vystihuje pocity čtenáře anotace sbírky. Výsledný obraz není ostře ohraničený, sbírka tento dojem buduje postupně, v náznacích.

Dobré vědět:
Za nůž je ovce.
Za zvonek zázvor,
za drátek miska hřebíčku.
Za červenou čepici býk
s jasnovidnýma očima.
Za udici je košík batátů,
který navečer přinesou
dvě ženy.
Ráno si ho berou zpátky.
Za šňůrku je pět i šest slepic,
za nůžky sedm.
Za hřeben ryba.
Za arch papíru je tanec.
Za výstřel na hvězdy
je noc.

Tento ostrov vypadal neobydleně,
ale druhého dne se objevili.
Všichni se zdobí
strašlivými ranami.
Mají lesklá těla a není možné je spočítat,
protože neustále mění svá místa.
Přicházeli na dostřel našich kuší
a křičeli girin!
Bylo to nesnesitelné.
Když si první z nich vytáhnul šipku z hrudi,
užasle si ji prohlížel.
Dosud se domnívali,
že jsou jediní na světě.

Nepochopení je ale patrné na obou stranách,
absurdnost setkání dvou zcela odlišných světů
prostupuje celou knihou. Silné jsou pasáže, kde
Hruška přímo cituje Pigafettův deník (kurzívou).

*Náhodou trochu zapršelo a oni o nás začali říkat,
že jsme se snesli z nebes a přinesli s sebou déšť.*

*Tito lidé by se na víru v Ježíše Krista
dali snadno obrátit,
mínili jsme o těch, kteří spínají ruce k nebesům,
protože jsou prázdná.*

Chtěli vás získat, stejně jako vy je.
Slíbili cokoli.

*Maria, opakovali skvěle.
Nejvíce času zabíralo obdarovávání,
nejméně zabítí.*

Vzbouření námořníci byli rozčtvrceni,
ostrované podřezávali své muže,
protože se s vámi setkali.

Uskakovali před zrcadly.
Vy zase před jedovatými šípy.
*Objeví-li se někdo větší než oni,
vykřikují a oslavují ho.*

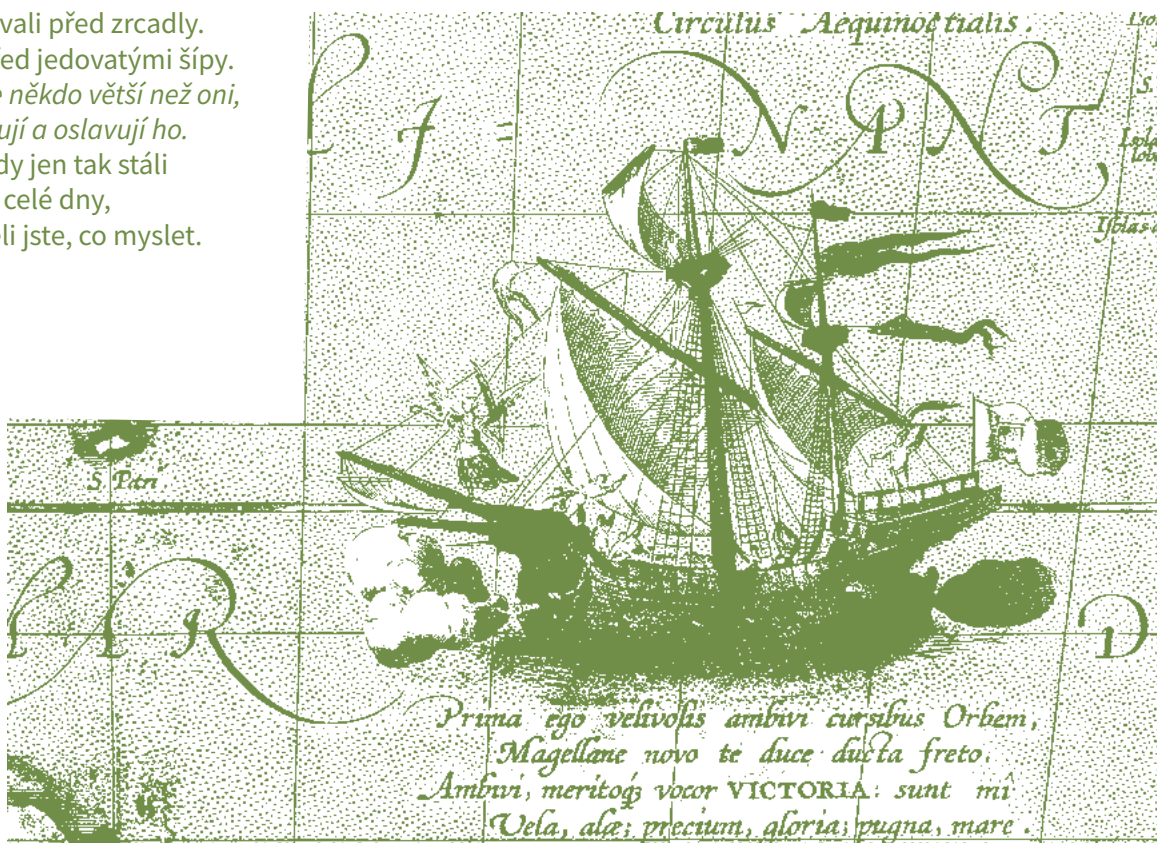
Někdy jen tak stáli
celé dny,
nevěděli jste, co myslet.

Na konci plavby zůstává na stole otázka, co se
vlastně tím obrovským objevem změnilo a jaký
to všechno mělo smysl. Bylo by hezké vypsát
sem celou závěrečnou báseň, ale není místo –
kdo chce, sbírku si najde a může si ji proplout.
Tak jenom na úplný závěr:

Kdesi ve tvé zprávě pro věčnou paměť
zůstává i zápis,
že se před pěti sty lety na ostrově Zubu
náhle rozesmála
neznámá žena.
Svět je obeplutý.

Prší do ulic a dvorků
drobným písmem.
Zbývá najít
ještě jeden den.

Ilustrace
Magalhãesovy lodě

Magdalena Brajdić

ANKETA

Jaká je vaše oblíbená literární postava a proč?

připravila
Karolína Vlčková

Zkusili jsme ve sféře tzv. širší veřejnosti zjistit, co lidé čtou a čím je ta či ona postava zaujala. Otázka, s níž jsme „šli na trh“, byla prostá: Jaká je Vaše oblíbená literární postava a proč?

Matěj, 17 let, student SŠ Saturnin, protože je prostě dokonalý.

Sára, 38 let, prodavačka
No, já, upřímně, moc nečtu. Ani nevím, co jsem četla naposledy, ale když jsem byla malá, milovala jsem kocoura Mikeše.

Radek, 47 let, učitel
Jára Cimrman. Proč? No, a není to jasné?

Lenka, 55 let, podnikatelka

Lisa z knihy Děti z Bullerbynu. Vrací člověka do krásné doby jeho dětství. Díky ní si i dospělý člověk vzpomene na lumpárny, které prováděl, když mu bylo sedm, osm let.

Jarmila, 64 let, důchodkyně

Dědeček ze Saturnina. Je to starý muž s duší malého kluka. Jiní lidé jeho věku se už rozpadají, ale on vesele běhá po lese a dělá si legraci ze sebe, ale hlavně ze svých příbuzných. Kapitola, v níž předstírá, že je blázen, je úžasná. Také bych ještě

za deset, dvacet let chtěla být taková, tak se těšit ze života.

Marek, 30 let, ajťák

Spiderman. Zaprvé má superschopnosti a to chce přece každý, a za druhé je to mladý člověk, který řeší problémy mladých lidí, stejné problémy jako mám třeba já, ale třeba i vy.

Kateřina, 26 let, servírka

Hermiona z Harryho Pottera, protože díky ní vím, že kouzla existují i v našem světě, a nepotřebujeme k nim kouzelnické hůlky.

Petr, 23 let, student filozofie

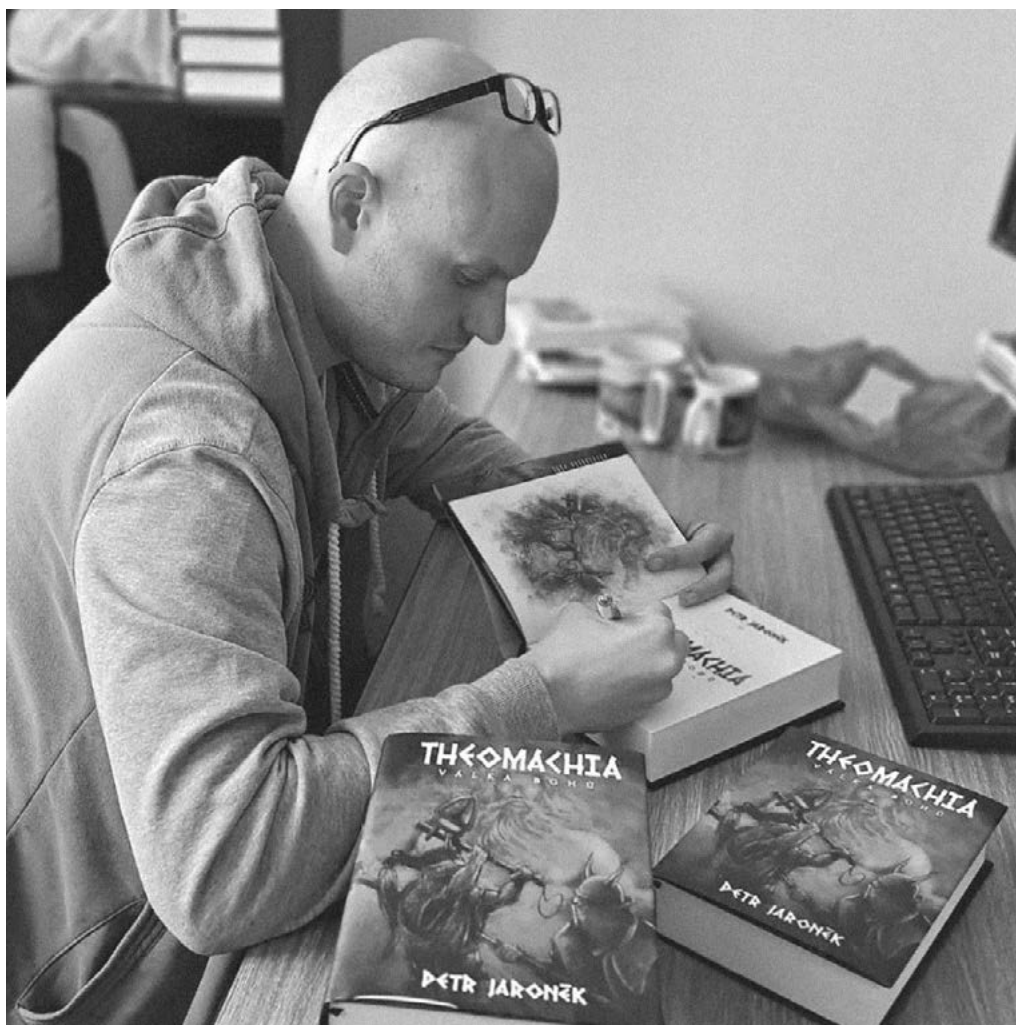
Lord Henry z Obrazu Doriana Graye, protože jako jediný pochopil. Pochopil, že morálka neexistuje, ale úzkoprsá společnost se jí bude držet zuby nehty, a tak ten, kdo alespoň na chvíli může morálku hodit za hlavu, je povinen to udělat. Bohužel k tomu sám již nemá možnosti ani odvalu, a tak si tuto touhu po nepřírozeně omezeném řádu věcí kompenzuje na jiných, ještě tvárných.

7

menu

Dýňová pikantní polévka	55 Kč
Hrstková polévka	55 Kč
Pilčikova klobáska, chléb	75 Kč
Jelení guláš, chléb	140 Kč
Smažené kuřecí stripsy, bramborový salát	150 Kč
Obalovaná treska s dresinkem, brambory	140 Kč
Bylinkový hermelín na grilu, šopský salát	150 Kč

Domácí koláčky, frgály, dortíky, pizza tyčinky
dle nabídky baru...

Petr Jaroněk

*Válka bohů
je fiktivním doplněním
Illias a Odyssey*

připravil
Marek Adamík

Řekne-li se válka bohů, může nás jako první napadnout, že se jedná o nějaký nový filmový trhák nebo fantasy román odehrávající se ase pod tímto názvem – Theomachia: Válka bohů – ukrývá kniha zlínského autora Petr Jaroňka, který v ní zúročil svůj dlouholetý zájem o období, které lze stěží zcela oprostít od mytologického hávu. Období před pádem mykénské civilizace, kde se to jen hemžilo bohy.

V knize jste se pokusil o ztvárnění historické epochy před pádem mykénské civilizace. To je celkem velká výzva. Z čeho jste vycházel?

O řeckou mytologii a mykénské období jsem se zajímal odjakživa. K jeho zpracování jsem se chystal už dlouho, ale nejdřív jsem začal dvěma jednoduššími kratšími romány na motivy slovanské mytologie. U Theomachie jsem se víc snažil o historické uchopení, s čímž souvisela i příprava – historické reálie jsem například studoval a shromažďoval řadu let. Samotné zpracování pak trvalo asi rok a další dva roky trvalo, než se kniha dostala ven.

Na jednu stranu jste vycházel z dobových reálií, ale na stranu druhou stranu jste musel vycházet také z vlastní představitosti a fantazie. Co vás inspirovalo?

Měl jsem představu, že bych udělal jakousi nástavbu Ilias a Odyssey, že to bude jakýsi pomyslný třetí díl s odstupem tří tisíc let. Svým způsobem to ni navazuje. V mé knize jde o kombinaci starověkého Řecka ze dvanáctého století před Kristem a jeho homérské podoby, známé právě z té Iliady. I stylově jsem se trochu inspiroval, i když jsem se to ve výsledku snažil víc přiblížit dnešní době. Záměrem bylo dojít až ke konci doby bronzové, ke kolapsu mykénské civilizace v mytologickém pojetí.

Theomachia je se svými více než pěti sty stran poměrně rozsáhlé dílo s několika samostatnými dějovými liniemi. Jak jste postupoval, abyste děj udržel konzistentní?

Musel jsem knihu hodněkrát přeskládat. Dalo by se říct, že jednotlivé kapitoly byly zpočátku samostatně plovoucí střípky, které jsem neustále různě kombinoval, aby to ve výsledku dávalo co největší smysl. Podle toho jsem je také upravoval, aby zůstal zachován rytmus akce a aby to bylo vyvážené i rozsahem. Jestli se to podařilo, to se teprve ukáže. Občas jsem přidal i nějakou kapitolu, která se například zabývala mládím té či oné postavy, aby se s ní čtenář dokázal lépe sžít. Aby nemusel pořád vzpomínat, co je vlastně zač a co na předchozích stránkách dělala.

Svým způsobem tedy hodně třídící a racionální práce...

Závěrečné dávání do kupy byla už docela pipláčka. Místy až frustrující. Musel jsem to v jednu chvíli utnout a říct si, že bych tomu už měl konečně dát nějakou finální podobu.

V knize se to hemží různými postavami. Máte nějakou oblíbenou? Stala se vám některá z nich bližší, než tomu bylo například na začátku děje?

K hlavní postavě jsem asi přilnul nejvíc, ale sympatické mi byly i ně-

ké vedlejší postavy. Třeba postava thráckého krále Thraxe mi byla blízká svou autentičností, vlastně to byl takový předobraz starověkého válečníka. Podobné sympatie si nejen u mě získala postava amazonky Kubilei, která hrála jeho partnerku. Dokonce jsem uvažoval nad tím, že bych jí dal víc prostoru v nějakém jiném příběhu. Ale to byla jen taková úvaha. Zatím.

Jde v pořadí o vaši třetí knihu. V čem se liší od předchozích textů, a v čem je naopak podobná? Láká vás daleká minulost, která je tak trochu zahalena tajemstvím?

Liší se hodně. V řadě ohledů je lepší, propracovanější. Přece jen jsem už měl víc zkušeností a také jsem věděl, jak na to jít. Předchozí knihy jsou jednodušší, kratší, ale hlavně jde o přímočarejší příběhy. Mají i pár společných rysů, například všechny se odehrávají v daleké minulosti a vycházejí částečně jak z mýtů, tak z dobových reálií. Nedávno jsem se pustil do psaní knihy odehrávající se také v době mykénské Řecka. Tu se ale snažím psát čistěji v historickém stylu, aby to věrněji odráželo tehdejší dobu. Bude to tedy odměřenější, nebudou tam tak řadit bohové jako u Theomachie.

Z dosavadní tvorby je patrné, že je vám tematicky blízké i město Zlín. V jeho prostředí se ostat-

**ně odehrává vaše první kniha.
V čem vás Zlín inspiruje?**

Ospalá slovanská díra přímo vycházela z mého vztahu ke Zlínu. Vždycky mě nejvíc fascinovala okolní příroda. Jsou tu nádherné kopce, a ať již se člověk vydá jakýmkoliv směrem, za deset minut dojde do lesa. V knize jsem se snažil dohledat co nejvíc informací ze starší historie města, z té předbaťovské. Objevují se tam reálná místa, například Pohančisko, které je u Hvozdné, také kudlovský hrad tam hrál velkou roli. Celý příběh byl vystavěn na pověsti o rytíři Milošovi, na kterou jsem narazil ve Starozlínských pověstech od fryštáckého rodáka Karla Pekárka. Celá ta sbírka je založena na autentickém vyprávění tehdejších pamětníků a odráží se v ní i tehdejší nářečí. Jelikož vyšla už v první polovině dvacátého století a lidem, kteří do ní svým vyprávěním přispěli, bylo tehdy už tak sedmdesát osmdesát let, umožňuje to nahlédnout do celkem daleké minulosti.

Takže nějaký režim, kdy byste si řekl, že budete pracovat třeba hodinu denně, nemáte?

Dejme tomu, že ten čas mám mezi půl osmou a půl devátou ranní, než vypiju ranní kafe, a potom večer od půl deváté do půl desáté. Jenže stává se, že na to ráno nemám energii, a večer už vůbec ne. Ten čas strávený v jednom kuse u psaní se zkrátka ztenčuje. Navíc člověka extrémně zdržuje práce s realitami. Stane se, že například napíšu jednu větu a pak narazím na něco, co musím hodinu hledat.

Zmínil jste, že se živíte copywritingem. V čem se tyto dvě činnosti doplňují?

Myslím, že mi to hodně pomohlo vypilovat řemeslo, neboť je to o každodenním psaní. Také mě psaní textů pro klienty naučilo pracovat se zdroji – to samé totiž dělám, když píšu o nějakém historickém tématu. Někomu sice může připadat, že to musí být po čase na hlavu, když má někdo psaní jako práci a ještě i jako koníček, ale já to tak vlastně nevnímám.

10 **Existuje pro vás něco jako spisovatelská rutina? Kdy a jak tvoříte?**

Jelikož se živím copywritingem, naučil jsem se vytvořit si jakýsi pracovní režim, což bylo nutné už proto, že pracuji z domu, kde je velké pokušení věnovat se něčemu jinému. Tímto způsobem funguju už asi patnáct let. U psaní knih je to horší. Obvykle musím hledat čas, kde se dá. Zvláště poslední dobou je toho času čím dál méně. A někdy mi ani nezbývají síly. Třeba u knihy, kterou teď píšu, se s tím docela dost potýkám.

Ilustrace
z knihy Theomachia

doprovodný
program

20.10.2023

19:30

M-klub

11

V dešti

*Životní příběh klavíristky, ve kterém se pozná většina z nás.
Otevírá citlivá osobní témata, se kterými se denně potýkáme
a ze kterých je jednoduchá a zároveň nejtěžší cesta ven
– být sám sebou.*

*V této komorní inscenaci zazní živě známé české i světové
písně (Jaroslav Ježek, Elton John, Simon&Garfunkel atd.)*

Franta K. Barták

Poitiers

Směr zvláštní
loď tahle má
kurz severozápadní nastavili včera
však na jihovýchod stále pluje
a zvlášť z ní
zem spálená
vyvěrá
však ještě jedna možnost tu je
že

zběsilé hrátky
řečí a věř
vrátí nám zpátky
Poitiers

Kam kráčíš
má zmámená?
Mezi střepy svých obrazů
z nichž odvrácená tvář tvých dětí přestárých
se ptá, čím
jsou ta schválená
povolení zákazů
pro 27 statečných

a ty

zběsilé hrátky
řečí a věř
co vrátí nám zpátky
Poitiers?

Krev vášní
jen ropa dá
Zní Requiem i Živijó
v Miss Universal Kartela
pro klid zvláštní
s nímž dopadá
sine ira et studio
prach na hrob Karla Martela
kam

zběsilé hrátky
řečí a věř
vrátí nám zpátky
Poitiers...

Draci princezny nežerou z lásky

12

Řada účastníků Mezinárodního festivalu poezie se vedle recitace přirozeně věnuje i dalším uměleckým aktivitám. Např. Franta K. Barták, který zde tento rok přednáší již poněkolikáté, vydal letos své první oficiální CD „Draci princezny nežerou z lásky“.

Franta K. Barták se hlásí k dědictví českých písničkářů, především Karla Kryla, Karla Plíhala, Slávka Janouška, Vladimíra Merty či Jana Buriana, což se odráží i ve zvýšeném důrazu na textovou část písní. Dále je bezesporu silně ovlivněn hudbou, kterou skládá Mike Oldfield. Stylově se pohybuje od klasiky po heavy metal. Hudbu i texty (v několika jazycích) píše též na zakázku např. pro divadelní představení.

Desku, kterou si Franta sám nahrál i vydal, si můžete poslechnout na Spotify, YouTube či SoundCloudu.

Nahrávky s kompletním bookletem v elektronické podobě (tj. texty včetně překladů, sleeve note a ilustrace) pak najdete na BandCamp, kde také můžete Frantu koupit alba podpořit.

Kristián Ondriska

Anna Bártová

tabulky

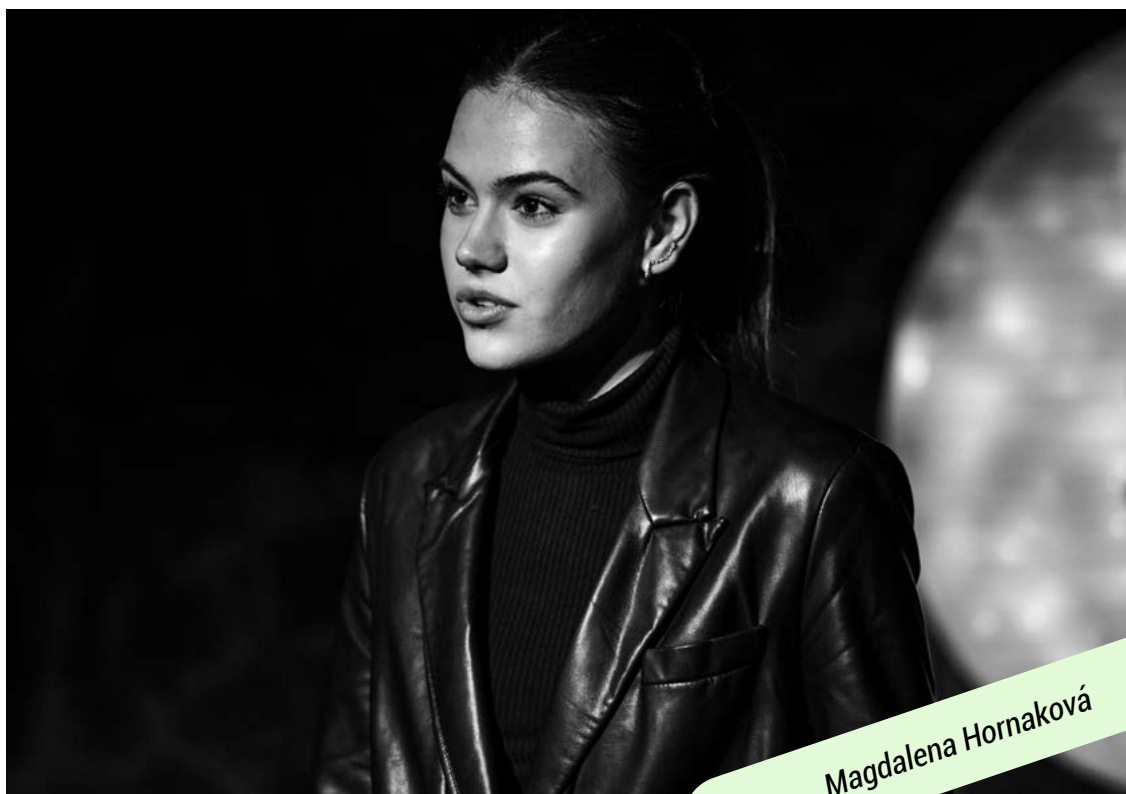
58. Mezinárodní festival poezie 19. - 21. října 2023

1. kolo I. kategorie

poř.	jméno příjmení	autor název textu	1 Renata Jurčová	2 David Kročá	3 Jaroslava Čajková	4 Libor Vacek	5 Lucia Vráblicová	6 Aleš Vrzák	7 Nina Martínková	počet bodů	pořadí	čas
1	Nicole Pavla HERNA	Sylvia Plath Dar k narozeninám	5	5	5	5	3	4	5	24	29.	3:57
2	Diana DVORSKÁ	Dominika Moravčíková koláž básní z knihy: Deti Hamelnu	6	6	6	5	5	6	5,5	28,5	26.	5:26
3	Františka ZIKÁNOVÁ	Dino Buzzati Vajíčko	7	7	8,5	7,5	9	7	8	38	6.	9:35
4	Tobiáš FIRLA	Ivan Vyskočil Ed Martinec vypovídá	5	5	6	4	6,5	7	6,5	29	24-25	4:52
5	Agáta MAŠKOVÁ	Klára Adamská Mým bohům	7	8	7	8	8,5	8	7,5	38,5	5.	4:27
6	Margaréta HVOZDÍKOVÁ	Ernst Jandl Nemecká báseň	9	7	7,5	7,5	8,5	8	8,5	40	4.	5:13
7	Aneta PAVLOVE	Clarice Lispector Křížová cesta	7	7,5	7	7,5	7,5	7	6	36	9.-10.	8:09
8	Františka BENEŠOVÁ	Pavel Zajíček výběr básní ze sbírky Čas je výkřik uprostřed noci	6	5	4,5	6,5	7	5	5	27,5	27.	2:36
9	Adriána Marie SUŠINKOVÁ	Daisy Mrázková Chlapec Václav	8	7,5	6,5	7	7,5	9	7	37	7.-8.	6:02
10	Barbora ROŽNAYOVÁ	Amy Lowellová Vzory	6,5	8	7	7	7	6	5,5	33,5	12.	7:06
11	Anna ČAVČÍKOVÁ	Mila Haugová Tieň jazdkyne a jiné básne	6	5	7	6	6,5	5	6,5	30	20.-23	5:52
12	Sára SUROVČÍKOVÁ	Laco Kerata Rada	8	8,5	8	9	9	8,5	7,5	42	2.	8:21
13	Matouš ZIMČÍK	Nanao Sakaki Ropuši válka	5,5	6	6	6	7	7	7,5	32	15.	6:06
14	Magdalena BRAJDIČ	Ľubomír Feldek Herci	6	6	5,5	6	7,5	6	6	30	20.-23	5:44
15	Anna OPARTYOVÁ	Ludvík Aškenazy Romeo	9	9	8	9,5	9	9	8,5	44,5	1.	8:12
16	František SOUČEK	Josef Kainar Báseň po jítím rozchodu	5	6	6,5	6	7	6	7	31,5	16.-17.	3:11
17	Hana ZONGOROVÁ	Timea Krekovič Beck Dve letá s listím	5	5	5,5	8	6,5	7	6	30	20.-23	8:52
18	Tomáš JÍLEK	Ivan Kraus Medová léta	5,5	6	7	7,5	7	6,5	6,5	33	13.	5:43
19	Martin BARTALOS	Gustav Murín Hľadanie raja	5	5	5	5	6	6	5	26	28.	9:28
20	Alexandra HORNÁKOVÁ	Woody Allen Intelektuálka na predaj	8,5	8	7,5	7	9	8	9	41	3.	9:38
21	Luisa Marie MAREŠOVÁ	Anna Achmatová Marina Cvetajevová koláž básní	6,5	7,5	6,5	8	9	8	7	37	7.-8.	7:38
22	Anna BÁRTOVÁ	Johannes Mario Simmel Veselý klaun s hořkými slzami	6	6	6	6,5	7	6	6,5	31	18.	7:43
23	Juraj FILIPKO	Etgar Keret Štronzo	7,5	7	6,5	8	6	9	7	36	9.-10.	7:00
24	Daniel WOOD	Dino Buzzati Svatí	6,5	6	5	7	6,5	6,5	7	32,5	14.	7:49
25	Nina RYBÁKOVÁ	Paul Guterman Joe Colohnatt Vražda v divadle	6	5,5	6	7	7	5,5	5,5	30	20.-23	6:43
26	Eliška NEDVĚDOVÁ	Petr Borkovec Sebrat klacek	6	6	7	7,5	7,5	8	7,5	35,5	11.	8:11
27	Jakub FRÖMMEL	Petr Bezruč L. Smoljak a Z. Svěrák koláž dvou textů Ostrava a Vizionář	7,5	5	6	5	8	4	7	30,5	19.	5:59
28	Kristián ONDRISKA	Dušan Mitana Horúce popoludnie	6	5	5	6,5	6	6	6	29	24.-25	8:26
29	Matúš KUŠÍK	Charles Bukowski Ženy	7	5	7	6	6	6	6,5	31,5	16.-17	7:49

Sestř

poř.	jméno příjmení	autor název textu	1	2	3	4	5	6	7	počet bodů	pořadí	čas
			Renata Jurčová	David Kročá	Jaroslava Čajková	Libor Vacek	Lucia Vráblicová	Aleš Vrzák	Nina Martínková			
1	Lubomír SCHERHAUFER	Pavol Országh Hviezdoslav Netrápte sa, piesne moje Keď sa pieseň rodí	4	6	4,5	5	7	5	5	25,5	16.	6:04
2	Stanislav NEMRAVA	Jan Skácel Uspávanka se starými domy	6	7	6	5	7	6	6	31	14.	2:35
3	Vanesa ŠANKOVÁ	Janko Matúška Malá rečnica	8	7,5	7,5	7,5	9	8	8	39	4.	4:18
4	Petra VALIŠOVÁ	Nela Bártová pásmo textů ze sbírky Na konci chodby je ráno	7,5	7	7	7,5	8	6	8	37	8.	3:49
5	Ester GRACEROVÁ	Emil Juliš Výkřik	4	8	7,5	9,5	8	10	10	43	1.	3:03
6	Vít STAŠA	Oldřich Mikulášek Vyvolavač	7,5	8,5	7	8,5	9	9	8,5	42	2.	3:35
7	Soňa TUCHYŇOVÁ	Barbara Pribylincová Fajčenie je sexi	6	7	6,5	7,5	4	7	7	33,5	12.-13.	6:37
8	Júlia MICIKOVÁ	Sylvia Plath Lady Lazar	8	7	7,5	7	8,5	8	7,5	38	5.-7.	3:29
9	Vladimír SOLDÁN	Josef Hanzlík Noe	8	8,5	7	7	7,5	7	8,5	38	5.-7.	4:44
10	Nora TOMANOVÁ	Bertolt Brecht Radosti	7,5	5	6	6	6	5	7,5	30,5	15.	5:51
11	David DOHNAL	Ladislav Novák Pisně vrbového proutku	6,5	7,5	6,5	6,5	7,5	9	7	35	9.	5:07
12	Lea MRAČKOVÁ	Nadžát Chaját Keby som bola chlapec	6	7	6,5	7	6,5	7	6,5	33,5	12.-13.	6:54
13	Jarmila RÁCZOVÁ	Pavol Országh Hviezdoslav Spravodlivosť	8	7	7	7	7	5	6	34	10.-11.	5:51
14	Andrej RÁCZ	Bernhard Schlink Predčítač	8	7,5	7,5	8	7	6	8	38	5.-7.	9:07
15	František BARTÁK	Jiří Kolář Mluvicí obraz	7	7	6	8	7	7	6	34	10.-11.	2:25
16	Martina MAŠKOVÁ	Laco Kerata Rozprávka	8,5	8	7,5	9	8	7	8,5	40,5	3.	6:45

Magdalena Hornaková

Poezie je náš svět, i když v žilách tuhne krev

připravil
Aleš Linduška

Ranní mlha nad řekou a padající list, najednou nesměle nám svítí slunce na obzoru. V dálce ještě modrý drahokam, ledňáček se mihne, než chlad schová pstruhy do hloubek tůní. A barvy od malíře někdo rozlil po korunách stromů. To je čas, kdy přicházejí verše a kdy nás hřeje dobré slovo, to je čas setkání, čas poezie, čas srdečných lidí s krásnou básní na rtech. Neklidná je doba, v dálkách znějí ostré hlasy havranů a smrtka kdesi škaředě se zubí. Nesmíme se bát, teď jsme tady spolu a svíčku zapálíme těm, kteří již po hladině věčnosti jak kdysi padlé ryby po němém řece plují. Ten záblesk naděje jak letmé paprsky slunce v zažloutlých korunách se náhle zjeví a vede nás k zámku nad Rožnovskou Bečvou, až tam, kde verše znějí.

Nečekejme davy, není tu nic na prodej a ani akční cenu nemá naše slovo. Tu znějí slova bez obalu, bez pozlátka úspěchu, bez populismu davů, jsou prostá, krásná, výstižná jak oblaka, jež nad námi plují. Už nezahledneš jiříčky, ani čáp se pyšně nenosí tam pod starou vrbou, jen pár kačen divokých se choulí k břehu a ještě volavka jak tichý blázen číhá na kameni na cejny. Tu řeku pod zámkem nám travič ráčil ponechat jak báseň, to soutok potom napsal strašnou tragédii. Tak plyne tu život v podhůří Beskyd, život vedle smrti, sojka vedle sirén nesmrtelné chemičky. To je Valmez, město protikladů, město drsné poetiky rozťatého Krásna a pyšného Meziříčí, jež nyní žulový přeliv pod svatým Florianem zdobí. Vedle meandrů a krásy i kýč laciný a chloubka místo spásy.

Večerní záblesk půlměsíce a potlesk v sále kamenném, dotek něhy a kopanec od střevíce jsou naše chvíle v pravdě probdělé. Verše básníků nám ve sklepení Žerotínů znějí a ani třetí velký rum v hrnku čaje některá srdce z kamene už neohřeje. Jen ty, potrhlý poeto, zas hledáš mezi řádky, abys neutonul pod tíhou šedivého světa banalit. Rozpomeneš se zas na trochu lásky a trochu nenávisti, než dojde slovům nit a paměť úzkostlivě začne mazat všechny ty stesky odvážným srdcem prožité. Není hrdinství být tvrdý k druhým, když hrubost kolem vítězí, kdo ponechá si v srdci soucit, naději a klid, je pro nás tady pravý bohatýr. A jestli kručí vám snad v břicho, hleďte duši občerstvit, vždyť poezie, i když často zazní tiše, umí v srdci lidském vítězit. O tom mohl by i velký melencholik listopad teskně vyprávět, že pořád jsme tu, obyčejní lidé, kteří chtějí jenom trochu lepší svět. Proč dál teď něco vyprávět, ať zase verše znějí, než přijde jiný a neznámý svět. Bez raket a lidí. Tak ještě hurá, jsme tady a vydržme to spolu v téhle vzácné chvíli.

TIRÁŽ

Festivalové listy 58. ročníku Mezinárodního festivalu poezie

Šéfredaktor: Karel Prokeš / **Redaktoři:** Jiří Jurečka, Marek Adamík, Peter Zemaník, Aleš Linduška, Erik Zabrucký, Karolína Vlčková / **Sazba, grafika:** Ondřej Smolka / **Fotografie z festivalu:** Zdeněk Smolka

sponzoři festivalu

Státní fond kultury ČR

NÁRODNÉ
OSVĚTOVÉ
CENTRUM

